

тель въ кюстендилската реалка, първоначално инженеръ. Следъ пладне коректури и въ печатницата. Вечеръта Адженовъ и Атанасовичъ като работникъ при машината; метеорология. Вечеръта у Стоилова, гдето Муромцевъ, новиятъ видински губернаторъ (бѣше при княза) разправя за настаняването на Хранова, за адреса на трънчани до княза (сръбскитѣ агитации противъ Мелетия, Рангелъ Станоевъ противъ него въ Скупщината). — У Горбанова, гдето дойде Муромцевъ съ госпожата си, дребна руския ентузиастка; старини, 6 верста отъ Трънъ имало римски надписъ, диалекти (македонски, шопски, сръбски, въ Пиротъ сръбски; много стари изолирани села), никакви кражби и грабежи, но затова семействата враждували и се избивали помежду си, главно въ самия Трънъ, гдето едно семейство било противъ друго, никакво приятелство помежду имъ; нѣмало дружина; само 40 стражари, 70 на сто „уголовныхъ дѣлъ“ били въ Трънъ, Зелениградъ и две други близки села; нѣмало телеграфъ; поща—стражаръ отъ София; старитѣ аги въ Трънъ и тѣхнитѣ разпуснатъ животъ, нѣмало ги вече; предания за предисторичнитѣ латини. Много интересни миниатюрни картинки отъ провинциалния животъ и селски битъ. Да останѣлъ човѣкъ 5 години като началникъ въ такова мѣсто, хората биха го слушали като деца; вижда се, че неохотно заминава отъ тамъ.

11 януарий, недѣля. Сутринтъ у Стоилова. Муромцевъ (говори руски, сръбски, български, английски — билъ прашанъ отъ руското правителство въ Америка да изучава земеделскитѣ каси; французки разбира) се яви при княза съ своя адютантъ Сима, синъ на попъ Жарко отъ Пива, грамаденъ човѣкъ, юнакъ безъ коса и безъ брада, черногорска носия, интересенъ човѣкъ (билъ дълго време въ Сърбия, познава Дучича) — искалъ да види княза; принесълъ е голѣми услуги при граничните отношения съ Сърбия. Въ канцеларията бѣха и Манчовъ и Адженовъ.—Обѣдвахъ съ Начовича. Следъ това у Стоилова, гдето намѣрихъ младия Моравеновъ. Направихъ разходка вънъ къмъ Балиефенди; духаше остъръ вѣтъръ. На връщане срещнахъ Стоилова и Бурмова. Ходихъ у Климента за статия: у него бѣха „die mittelmässigen“ [сръднитѣ] Йосифъ Ковачовъ (видѣхъ го за пръвъ пжтъ), Вълковъ, Молловъ, Петковъ, Гинчевъ. Климентъ бѣ повиканъ у Rogge.—У Стоилова, гдето бѣ Манчовъ (помощъ за Нар. Гласъ) и Грековъ. — Следъ вечеря свършихъ *petits faits* [дребни работи] съ голѣма сънливостъ.

12 януарий, понедѣлникъ. Сутринтъ у Picq и Климента (пише), Хранова, Начовича (лежи, сестра му, моята речъ за утре), въ печатницата, у Стоилова (моята речъ, речъта на дипломатитѣ, статията на Климента, *Barkley's Colonisation*, въ канцеларията имаше и туркини *in Rechtsangellegenheit* [по правни въпроси]...). На обѣдъ Краусъ (не е ли, каже, Дон-